

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 stycznia 1921 r.

w przedmiocie tymczasowych przepisów o udzielaniu pozwoleń na przedsiębiorstwa przewozowe (zaprzęgowe i samochodowe) na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych (Dz. Pr. Kr. P. z 1918 r. № 1, poz. 1), art. 1 (ustęp 2 i 8) ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. № 39, poz. 283), oraz art. 22 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. № 44, poz. 310), Rada Ministrów — zgodnie z uchwałą z dnia 17 stycznia 1921 r. — zarządza co następuje:

§ 1. Na uruchomienie przedsiębiorstw, utrzymujących stałą i regularną komunikację między zgóry określonymi miejscowościami, udziela pozwoleń właściwy wojewoda przez okręgową dyrekcję robót publicznych. O ile przedsiębiorstwo ma być wykonywane w granicach dwóch lub więcej województw, pozwolenia udziela Minister Robót Publicznych na wniosek tego wojewody, na obszarze działania którego znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

O udzieleniu pozwolenia zawiadania należy Ministerstwo Poczty i Telegrafów oraz te okręgowe dyrekcje pocztowe i kolejowe, izby skarbowe tudzież dowództwa wojskowych okręgów generalnych, na których obszarze działania przedsiębiorstwo ma być uruchomione.

§ 2. Celem uzyskania pozwolenia należy wnieść podanie do właściwego starosty, który przesyła je ze stosownym wnioskiem do urzędu wojewódzkiego, względnie okręgowej dyrekcji robót publicznych do rozstrzygnięcia.

Podanie powinno zawierać dokładne dane co do osoby odpowiedzialnej wobec władz za wykonywanie przedsiębiorstwa, dane co do ilości, typu i maksymalnej wagi samochodów lub środków przewozowych zaprzęgowych, plan wykonywania przedsiębiorstwa, wskazanie miejscowości, między którymi przewóz ma być dokonywany (w odpowiednich wypadkach marszruty), projektowaną ilość kursów obustronnych dziennie oraz projektowaną taryfę przewozową.

§ 3. Wysokość opłat za przewóz osób i bagaży, jako też za płatny przewóz ładunku pocztowego i konwojantów oraz rozkłady jazdy dla przedsiębiorstw, wskazanych w § 1, zatwierdza Minister Robót Publicznych, o czym ogłasza się sposobem dla taryf przepisany.

§ 4. Pozwolenie na wykonywanie przedsiębiorstwa przewozowego służy tylko tej osobie, na której imię zostało wydane.

§ 5. Pozwoleń na przedsiębiorstwa przewozowe można udzielać na okres nie dłuższy od jednego roku. Udzielenie pozwolenia nie pozbawia władz, wskazanych w § 1, prawa wydania równoznacznego pozwolenia innym osobom w tej samej miejscowości lub na tej samej linii komunikacyjnej.

§ 6. Przedsiębiorstwa samochodowe przy każdym kursie obowiązane są przewozić bezpłatnie przesyłki pocztowe w ilości do pięćdziesięciu kilogramów wagi na samochód ciężarowy lub autobus i do dwudziestu pięciu kilogramów na samochód osobowy lub pojazd, a, prócz tego, w razie potrzeby na żądanie miejscowej władzy pocztowej obowiązani są rezerwować miejsce dla konwoju.

O ile chodzi o przewożenie większej ilości ładunku pocztowego, zarząd pocztowy powinien zawrzeć z przedsiębiorcą osobną umowę.

§ 7. Komunikacja regularna przedsiębiorstw przewozowych powinna się odbywać przez cały rok lub przez cały sezon stosownie do warunków pozwolenia bez względu na ilość miejsc wykupionych.]

§ 8. Osoba, która otrzymała pozwolenie na przedsiębiorstwo przewozowe, obowiązana jest uruchomić to przedsiębiorstwo w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania pozwolenia, w przeciwnym razie pozwolenie to traci ważność.

§ 9. Przedsiębiorstwom przewożącym pocztę służyć prawa i przywileje zaprzęgów pocztowych, bliżej określone w art. 15 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. № 44, poz. 310).

§ 10. W razie nałożenia na koncesjonariusza lub prowadzącego jego wozów kar sądowej za pogwałcenie przepisów policyjnych, jako też w razie niewykonania któregośkolwiek z warunków pozwolenia wojewoda za pośrednictwem okręgowej dyrekcji robót publicznych ma prawo cofnąć pozwolenia.

§ 11. Osoby, którym pozwolenie zostało udzielone, obowiązane są do przestrzegania wszelkich przepisów i rozporządzeń, obowiązujących w zakresie ruchu kołowego na drogach publicznych.

§ 12. Przeciwno orzeczeniom wojewodów, względnie okręgowych dyrekcji robót publicznych, wydawanym na podstawie niniejszego rozporządzenia osoby interesowane mają prawo odwoływać się do Ministra Robót Publicznych w terminie miesięcznym od dnia doręczenia im właściwego orzeczenia.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Robót Publicznych:

Narutowicz

Minister Pocht i Telegrafów:

Stesłowicz